však nesprávně, nese toho následky. Žaluje-li žalobce o nárok podle § 6 čís. 3 konk. ř., musí žalobu říditi na dlužníka (osobně), nikoli na úpadkovou podstatu. Rekursní soud připustil správce úpadkové podstaty do sporu. Důvody: Úpadková podstata žalovaného dovozuje, že jde o žalobu o plnění nájemní smlouvy žalovaným, že jest právem i povinností správce úpadkové podstaty vstoupiti do sporu, třebas žalobce tvrdí, že žádá uspokojení jen ze svršků, nepatřících úpadci, an je neurčuje a dal si zájemným popsáním poznamenati všechny věci v bytě úpadcově. Soud rekursní má stížnost za opodstatněnou, ježto žalobní žádost navrhuje odsouzení žalovaného, by zaplatil nájemné z výtěžku věcí, vnesených do nájemního bytu a náležejících vlastnicky členům jeho rodiny, kteří s ním žijí ve společné domácnosti. Rozhodné jest v souzeném sporu, že se žalobce domáhá na žalovaném zaplacení činže. Tento právní nárok lze za úpadkového řízení uplatňovati jen proti úpadkovému správci. Naproti tomu jest vedlejší otázka, že se žalobce domáhá zaplacení činže z věcí třetích osob vnesených do bytu, ježto otázku tu jest řešiti nikoli ve sporu, nýbrž teprve v řízení exekučním. Nejde tu tudíž o případ § 6 čís. 3 konk. ř. a jest jen správce úpadkové podstaty oprávněn, jménem žalovaného jednati. Žaloba neuvádí určité věci, z nichž má býti činže placena, a již z toho důvodu jest zjistiti teprve sporem, které věci tu jsou, komu patří, a tím také jest opodstatněno vkročení správce úpadkové podstaty do tohoto sporu jménem dlužníka.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvého soudu.

Důvody:

Jest pravda, že se žalobce domáhá zaplacení na žalovaném, na jehož jmění byl dne 31. prosince 1929 vyhlášen úpadek. Nelze však přehlédnouti, že žalobce žádá zaplacení výslovně jen z výtěžku věcí, jež vlastnicky nenáležejí žalovanému, nýbrž členům jeho rodiny, žijícím s ním ve společné domácnosti, a že tedy nežádá zaplacení ze jmění žalovaného. Tím se vzdal žalobce úhrady z úpadkové podstaty, a v takovém případě vyhlášení úpadku není na závadu, by se nebylo domáháno zaplacení pohledávky přímo na úpadci (srovn. sb. n. s. 4297). Nejde-li však, jak dolíčeno, o nárok týkající se úpadkové podstaty, byl správně žalován sám úpadce osobně, a nebylo třeba ani spor přerušiti ani v něm pokračovati proti správci úpadkové podstaty. Bylo proto vyhověno dovolacímu rekursu, pokud napadá usnesení soudu druhé stolice ve výroku, jímž bylo změněno usnesení prvého soudu, a rozhodnuto, jak výše uvedeno, při čemž se podotýká, že správci úpadkové podstaty není bráněno v tom, by v této rozepři k žalované straně nepřistoupil jako vedlejší intervenient.

Čís. 10610.

Opravný prostředek nezapsané dosud společnosti s r. o. jest odmítnouti.

(Rozh. ze dne 12. března 1931, R I 170/31)

Směnečný platební příkaz proti firmě B., dosud nezapsané společnosti s r. o., ponechal procesní soud prvé stolice v platnosti. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením jako zmatečné.

Nejvyšší soud odmítl rekurs firmy B.

Důvody:

Jako rekurentka označena jest v podpisu i na první stránce podání: Bohemian Import Oil Company, neprotokolovaná společnost s r. o. Ze spisů plyne, že nejde o přepsání ani o omyl, nýbrž že rekurentka není protokolována jako společnost s o. r. Podle § 2 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák. jest ke vzniku společnosti s ručením omezeným třeba, by byla společnost zapsána do obchodního rejstříku. Před zápisem neexistuje společnost jako taková. Neprotokolovaná, nezapsaná společnost s r. o. není vůbec známa platnému právu a nemůže jednati na soudě jako strana. Není proto oprávněna podati rekurs.

Čís. 10611.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.). Kdo zhaní zboží jinému uchazeči o toto zboží, chtěje si je zajistiti pro sebe, nejedná sice v poměru k majiteli zboží proti § 10, ovšem ale po případě proti § 1 zákona.

Pro použití § 1 stačí, že jednání jest objektivně v rozporu s dobrými mravy soutěže. Na subjektivní stránce jednání nezáleží.

(Rozh. ze dne 12. března 1931, Rv I 424/30).

Žalovaný, obchodník s dobytkem, vyjádřil se k Janu H-ovi, jenž chtěl koupiti dobytek od žalujícího majitele panství: »Tam nepotřebuješ jezditi, já jsem ten dobytek minulý týden viděl, není na něm mnoho. Voli jsou hubení, tak kolem 500 kg a, kdyby byli na žíru, měli by jistě 1.000 kg, a krávy jsou chycené«. Jan H. pak již k žalobci nejel. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném, by bylo uznáno právem, že se žalovaný dostal v září 1928 v hospodářském styku jednáním způsobilým poškoditi žalující stranu v rozpor s dobrými mravy soutěže a že za účelem soutěže učinil o poměrech podniku žalující strany nepravdivé údaje, jež byly způsobilé podnik žalující strany poškoditi, po případě, by bylo uznáno právem, že se dostal v září 1928 v hospodářském styku jednáním způsobilým poškoditi žalující stranu v rozpor s dobrými mravy soutěže, totiž zlehčováním stavu jejího dobytka, a že za účelem soutěže učinil o poměrech chovu dobytka žalující strany nepravdivé údaje, jež byly způsobilé obchod s dobytkem žalující strany poškoditi, že žalovaný jest pod následky exekuce povinen podobných výroků a jednání se zdržeti a že se žalující straně přiznává právo, by právoplatný rozsudek ve lhůtě dvou měsíců na útraty žalovaného uveřej-